

GRABALUZ

DOLores N. 13. D. 302.303 Y 304. MEXICO, D. F.

7 de juny,

~~Barcelona~~ de 1952

Estimats pares: hem rebut la seva carta del dia 31 de maig, en la qual ens contesten d'una manera clara les preguntes contingudes en les darreres cartes nostres. Només esperem, amb l'interès de sempre, la carta de la mare on projecta exposar-nos el seu punt de vista.

Confiem en que les coses milloraran i que, en el terme de vuit anys que ens hem fixat per al retorn, les circumstàncies nauran millorat prou per a fer-lo possible.

La premsa de Mèxic, que gairebé en la seva totalitat pertany a l'ala dreta més furibunda, no ajuda gens a fer-se càrrec real de les coses. A propòsit del Congrés Eucarístic de Barcelona, a grans titulars i celebrant-ho molt, han parlat tots de rebudes apoteossiques, d'actes memorables, de concurrències fantàstiques etc., etc.

Jo continuo rebent, de tant en tant, uns quants exemplars de "Destino", que llegeixo amb veritable avidesa. Darrerament, he comprovat no sense un cert estupor la incorporació d'en Josep M. de Segarra com a col·laborador fixe. Veig que els premis literaris, segons "Destino", susciten a Barcelona un interès extraordinari. No cal dir que, de tots ells, el que m'és més m'atreu, ~~enxex~~ encara que només sigui des del punt de vista informatiu, és el "Joanot Martorell". El darrer l'ha guanyat en Josep Pla, escriptor que, a desgrat de tot, sempre m'ha interessat molt. Voste, pare, ha llegit "El carrer estret"? Si no ha ret diguim la seva opinió, i no obliidi que totes les notícies literàries de Barcelona m'interessen extraordinàriament.

Aquí, en vista del col·lapse sofert per la revista que editava l'Artis, s'estan fent passos i celebrant reunions per a crear-ne una altra.

Calc/0083
UAB
Universitat de Barcelona
Biblioteca d'Humanitats
© - 17-juny 952

~~XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX~~ Una de les primeres gestions dels organitzadors, va ésser venir a veure'm per a demanar-me que formés part de la redacció, però jo (com acostumo a fer de fa temps) vaig refusar, perquè no vull que la responsabilitat del que puguin dir o fer els altres arribés a ocasionar dificultats a la gent que més estimo. Els vaig prometre, això sí, que els donaria col·laboració exclusivament literària. Li sembla que vaig procedir bé, pare?

Aquests dies he fet amistat amb l'escultor Canyes, que m'ha explicat moltes coses del nostre país. Prepara una exposició d'obres a base dels motius indígenes que impressionen tant als visitants de Mèxic; és una persona pintoresca, intuïtiva i llesta com els pagesos dels quals procedeix. Jo li he dibuixat i projectat el catàleg de l'exposició.

Amb les coses que m'explica, pare, comprenc les humiliacions i sofriments que han passat. Sosta de creure que hi hagi gent tan obtusa per no donar a les coses el valor que tenen realment.

Mare: no deixi en promesa la carta llarga que ens ha ofert. El seu consell i el seu guiatge tenen per nosaltres un valor extraordinari.

Ha fet alguna prova amb les transparències, pare?

Prenc nota del que li digué en Janés, amb les mateixes reserves que ho va rebre vostè. La segona carta que li vaig trametre, no ha estat contestada, a desgrat que jo mantenia el to de vell amic al marge del negocis.

Avui la Rosa no els posarà res, perquè escric des del centre i vull cursar la carta de seguida. Ja saben que vivim als afores de la ciutat, a Chapultepec-Polanco, a mitja hora d'autobús del lloc on tinc el despatx.

Rebin, pares i Joan, tot l'amor i el record cada dia més entranyable del seu

fele